

1890 г. Когато братъ ми тръгна за Белгия, каза ми, че ще се върне слѣдъ двѣ седмици. Той взе новитѣ си дрѣхы и излѣзе отъ къщи съ файтонъ около 2—3 часътъ подиръ обѣдъ. Братъ ми нѣмаше никакво оръжие, освѣнъ двѣ ками, които взе полицейския приставъ, когато прави обискъ въ стаята на братътъ ми, слѣдъ затваряннето ми. Обиска се направи на 16-й того. Съ камитѣ взеха тоже и, какго мисля, шестъ кутии патрони. Ималъ ли е братъ ми отъ по-прѣди такива и колко — не знамъ.

Вземенитѣ при обиска видѣхъ като замина братъ ми за Белгия и слѣдъ като счупихъ сандъка му. Братъ ми, Наумъ, не ме е пращаль да нося револвери на нѣкой дюкянъ. Прѣзъ миналата зима (1890—1891 г.), не помня добръ врѣмето, единъ день, навечеръ, въ квартирата, братъ ми каза да ида слѣдъ него и въ който дюкянъ влѣзе, да влѣза и азъ и да купя два револвера съ 15—20 патрона, като ми обясни да купя два револвера, които нѣматъ курокъ и единия отъ които е съ черно желѣзо, съ бѣла костена дръжка, а другия съ бѣло желѣзо и бѣла седефена дръжка. При това братъ ми каза, че той по-прѣди билъ занесълъ револвери, но като го било срамъ да ги иска назадъ, то да купя два отъ тѣхъ, като ми даде при това за заплащанието имъ шестъ наполеона и двѣ петолевки. Отъ дома излѣзохме заедно и братъ ми, Наумъ, вървѣше напредъ, а азъ подиръ му. Той влѣзе въ единъ магазинъ подолъ отъ двореца (магазинъ Екименъ—Пѣевъ, бѣл. сл.). Тамъ ми показваха разни револвери. Азъ съгледяхъ черния револверъ съ бѣлата костена дръжка и поискахъ още единъ таквъ и тогава ми дадохъ другия револверъ съ седефена дръжка, отъ които имаше три.

Поискаха ми по шестдесетъ и петъ лева, но азъ имъ дадохъ по шестдесетъ и тѣ склониха. Задържаха ми и 2—3 лева за патронитѣ. Братъ ми каза да не казвамъ въ магазина, че съмъ му братъ и той се правѣше, че не ме познава, но въ сщцето врѣме поглѣждаше какво купувамъ. Като излѣзохъ изъ магазина, братъ ми ме застигна близо до мѣстото гдѣто се кръстосватъ Дондуковъ-Булевардъ съ улица Лече и взе револверитѣ. Да го чакамъ тамъ той бѣше казалъ прѣдварително. Отъ тукъ азъ се отдѣлихъ и отидохъ дома къмъ 9 часътъ и си лѣгнахъ около 10. Гдѣ отиде братъ ми отъ раздѣлата ни — не знамъ, но го видѣхъ само сутринъта когато се събудихъ. По кое врѣме прѣзъ нощъта си е дошълъ братъ ми, не съмъ го усѣтилъ.